

Závěrečná zpráva a poděkování k poskytnutému daru z tříkrálové sbírky.

Vážení přátelé,

srdečně bychom vám chtěli poděkovat za vaši podporu našeho díla pro romské chlapce a dívky v Bulharsku ve Staré Zagoře, kde pracujeme s nejchudšími dětmi z romské čtvrti Lozenec. Děti navštěvují během týdne doučování a kroužky a o víkendech různá víkendová setkání. Dětem a jejich rodinám je k dispozici naše sociální pracovnice, která jim pomáhá řešit těžké životní situace a komunikaci se státem a úřady.

Při letošním ohlédnutí bych vám rád nabídl dva pohledy.

První pohled je pohled zvenku.

Pracujeme na periferii a každý den se setkáváme s chudobou, nouzí, hladovějícími dětmi a s velmi neutěšenou situací. Děti, se kterými pracujeme, se potloukají po ulicích, rodiče v mnoha případech nejsou doma, jsou ve vězení nebo v zahraničí a o výchovu se nestará nikdo anebo třeba jen babička. Malé 2 – 4 leté děti se potloukají po ulicích v doprovodu svých 6 – 8 letých sourozenců. Obcházejí kontejnery, hledají něco k jídlu, dřevo na topení a nebo něco, co by šlo prodat. Čtvrť - „ghetto“, kam je lepší raději nechodit.

Druhý pohled je zevnitř.

Romské děti navštěvují naše centrum a začínají doučování, sedí v lavicích a mají v očích hvězdičky pokaždé, když něco nového pochopí nebo když se něco nového naučí. Děti, o kterých by mnozí řekli, že nemají disciplínu ani budoucnost, docházejí každý den k nám učit se, psát domácí úkoly a navštěvují kroužky. A ty hvězdičky v očích? Jak je možné, že to ty děti baví? Protože u nás zažívají něco, co venku v jejich čtvrti nemají – tady se jim někdo věnuje. Zažívají pocit, že o ně má někdo zájem, že jsou někým a ne ničím. Když jim něco nejde, setkávají se s laskavým pochopením a trpělivostí ze strany vychovatelů, a ne s křikem a bitím (jak jsou zvyklí).

A najednou zjišťujeme, že naše děti mají spoustu darů a velká nadání. Mají velké hudební dary, rytmus v krvi, jdou jim tance. Ale také rádi kreslí a vyrábějí. Někteří se chytanou čtení a objevují poprvé v životě pohádky pro děti.

Starší mládež, se kterou pracujeme, se zapojuje do animátorských kurzů, chtějí být vedoucími a pomáhat s letními tábory a kroužky a zapojovat se do naší činnosti. Kluci, o které se staráme dlouhodobě pokračují ve svém studiu – Teodosi je v 11. třídě, Pančo a Angel jsou v 8. a 9. třídě. Ostatní děti to vnímají a občas zaslechneme něco ve stylu – chtěl bych být jako Vesko a odmaturovat. A tak z dlouhodobého úsilí je nejen úspěch těchto kluků, ale stávají se i vzorem pro ostatní.

Kdyby nebylo vaší podpory, možná bychom zůstali u prvního odstavce, u toho jak to vypadá v Romském Ghettu. Ale díky vaší pomoci můžeme zažívat ten druhý pohled – pohled na děti které mají budoucnost, když mají někoho, kdo se o ně stará.

Rád bych se podělil ještě o jeden zážitek. Letos jsme pořádali 7 letních táborů. Díky dobrodincům mohou jezdit i naše romské děti, pro které je takový tábor často mnohonásobným poprvé – poprvé jsou na táboře, poprvé jsou mimo svoji čtvrť nebo mimo

Starou Zagoru. Poprvé objevují hory, Bulharsko, poprvé jsou s tolika dětmi a součástí party, která je přijímá takové, jací jsou.

Jedna z letošních dobrovolnic sdílela následující zážitek: děti skákaly přes švihadlo a jedna holčička jí říká - „*Teto, tady přes to se skáče divně.*“ a tak se jí ptá „*A přes co skáčete v machale (romské ghetto)?*“ „*No přes kabel přece.*“ Jak málo občas stačí k radosti a hře – občas třeba jen elektrický kabel.

A tak vám chci za nás všechny říci – Díky! Díky vaší podpoře a pomoci můžeme každý den vidět, jak to, co děláme, má smysl. Jak díky zázemí a podpoře z našich dětí rostou osobnosti, studenti a budoucí dobří občané.

S díky a v úctě

P. ThLic Petr Cvrkal, SDB
ředitel komunity